

EUPITHECIA SINUOSARIA EVERSM.
EN FÖR SKANDINAVIEN NY MÄTAREFJÄRIL.

Larentia Sinuosaria EVERSMAN Bull. Soc. Imperial des Naturalistes de Moscou. T. XXI, sid. 231 (1848).

Till det på Skandinaviska halfön förut talrikt representerade fjärilssläktet *Eupithecia* har ännu en art tillkommit, nämligen *Sinuosaria* Ev., hvilken förut synes vara känd endast från det aflägset belägna östra Sibirien. Det exemplar EVERSMAN först beskref uppgifves af honom vara från Irkutsk. Den 6 juli 1895 anträffades af undertecknad på Runmarö i skärgården, omkring fyratio kilometer öster om Stockholm, en mätarefjäril, som torde kunna hänföras till ofvannämnda art, emedan den ganska väl öfverensstämmer med EVERSMANS beskrifning. Denna lämnar dock åtskilligt öfrigt att önska, såsom varande föråldrad och ej åtföljd af figurer, hvarför någon hänsyn till densamma ej blifvit tagen, om icke i framlidne lektor K. F. THEDENI fjärilsamling, numera tillhörig riksmuseum, funnits ett exemplar af arten, som förskrifver sig från d:r O. STAUDINGER och nästan i de minsta detaljer öfverensstämmer med det af mig anträffade. Detta fångades med håf i närheten af en från Sibirien eller Kaukasus härstammande ärtbuske, *Caragana Grandiflora* BIEB., och förmodade jag därför, att larven lefvat därpå. Detta besannades äfven i år (1896), då tvänne för mig okända mätarelarver upptäcktes på nämnda buske, hvars blomknoppar de förtärde. Deras kroppsfärg växlade ganska mycket och var i början smutsigt gulgrå, men öfvergick sedermera till gröngrå, något mörkare på ryggen. Den ena af dem såg klen ut och dog snart i fångenskapen, men den andra höll sig kry och öfvergick till puppa omkring den 10 juni. Ur puppan framkom en fjäril den 23 i

samma månad och var denna lik den, som föregående år fångades.

På samma gång arten anmäles såsom ny för vår fauna, torde en beskrifning¹ på densamma böra åtfölja, alldenstund EVERSMA NS är otillräcklig och dessutom otillgänglig för de flesta af våra fjärilsamlare.

Ljusgrå; panna, palper, halskragens framkant och bakkroppens öfversida gråbruna; den sistnämndas bas smalt gråhvit, dess första segment på ryggsidan svart; de sex följande segmenten bära små, svarta fjälltofsar samt hafva svartaktiga bakkanter. Antennerna på framsidan kort cilierade (♂?). Framvingarna tämligen spetsiga, stötande i brunt, synnerligast öfver midten, i kostal- och utkanten grå. Öfver framvingarna löpa två eller kanske rättare tre ljusare tvärband samt mörka linier. Det första, närmast basen belägna tvärbandet, är smalast och ej märkbart deladt samt begränsas inåt af en ojämn, svart linea, som vid kostalkanten bildar en vinkel med spetsen utåt. Det mellersta är i midten deladt genom en svartaktig linea. Dessa båda tvärband hafva mellan sig ett bredare, framtill afbrutet, af svarta, tämligen glest ställda fjäll bestående tvärband, som bildar två tydliga vinklar utåt. Det nyssnämnda mellersta, ljusare tvärbandet begränsas utåt af en brun, vid kostalkanten bredare och svart linea, som bildar tre vinklar utåt, af hvilka den främsta ligger inom diskfältet och är spetsig, den bakersta minst. Det tredje (yttersta) tvärbandet är otydligare och i midten deladt genom en mörk, föga märkbar linea; dess gränslinier äro äfven mindre tydliga och försedda med svarta punkter, där de beröras af vingribborna. Vid kostalkanten, invid nyssnämnda tvärbands yttre rand ligga två korta, närstående, svarta tvärstrecker, af hvilka det inre fortsättes genom en brun, tydlig och vågformig linea, som från ribban 2 bildar en flack båge inåt, och utlöper i bakkantens midt; det yttre fortsättes äfven genom en med den förra

¹ Då författarens egen beskrifning var alltför kort, för att man med ledning af densamma skulle kunna igenkänna arten bland de många samsläktingarna, af hvilka nära nog de flesta blott med svårighet kunna skiljas från hvarandra efter blotta beskrifningar, hafva vi tagit oss friheten att, för åstadkommande af större tydlighet, omarbета densamma.

Sven Lampa.

jämnlöppande linea, som är mycket smalare och otydligare. Rummet mellan den inre af sistnämnda tvärlinier och mellersta tvärbandet är framtill bredt (det intager mer än en fjärdedel af kostalkanten), men afsmalnar betydligt mot vingens midt, för att slutligen invid bakkanten något tilltaga i bredd; dess färg är vid kostalkanten askgrå, men sedan rödaktigt brun, något ljusare vid bakkanten. Spetsfältet är grått, ljusast mellan ribborna 2 och 4 samt på ribborna vid vingspetsen. Våglinien är smal och bildar en tydlig vinkel eller böjning utåt mellan ribborna 2 och 3; mellan ribborna 4 och 6 ligger en mörk, nästan svart fläck, som utbreder sig på båda sidor om våglinien, och utanför denna linea en annan, mindre och aflång närmare vingspetsen. Utkanten är försedd med en smal, svart linea, som har ljusa punkter där vingribborna utlöpa. På undersidan äro vingarna ljusgrå, de bakre blekare, utkanter och fransar som på öfversidan. De främre hafva en på tvären utdragen svart diskfläck samt ett otydligt deladt tvärband, hvars gränslinier äro vågformiga, den inre af dessa vid kostalkanten mörkare och bredare. Bakvingarnas diskfläck punktformig och liten, tvärlinierna tre, de båda yttre vågformiga, bildande ett i midten genom otydliga mörka punkter deladt tvärband. Vingbredd 24 mm.

C. G. Hoffstein.